

Sygn. akt: VIII K 1371/18

WYROK

Dnia 28 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Marcinkiewicz

Protokolant st. sekr. sądowy Honorata Niedbała

w obecności oskarżyciela - ---

po rozpoznaniu dnia 21 listopada 2018 roku

sprawy:

M. W. s. A. i E. z domu K.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

W dniu 23 września 2017 roku w T. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, po uprzednim zamieszczeniu oferty na internetowym portalu sprzedażowym (...) a następnie w wyniku korespondencji mailowej z pokrzywdzoną zasugerował faktyczny zakup towaru za pośrednictwem portalu (...) dotyczący sprzedaży telefonu I. A. (...), a następnie wprowadził w błąd kupującą co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy sprzedaży, w wyniku czego wyłudził kwotę 1680 zł, na szkodę E. C.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

ORZEKA:

- I. uznaje oskarżonego **M. W.** za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu stanowiącego występki z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 §1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na okres 2 (dwóch) lat próby;
- III. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
- IV. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej E. C. kwoty 1680 zł (tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych);
- V. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk. zakres uzasadnienia został ograniczony do zawartych w wyroku rozstrzygnięć o karze i innych konsekwencjach prawnych przypisanego czynu.

Wydanym w niniejszej sprawie wyrokiem, Sąd uznał M. W. za winnego tego, że w dniu 23 września 2017 roku w T. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, po uprzednim zamieszczeniu oferty na internetowym portalu sprzedażowym (...) a następnie w wyniku korespondencji mailowej z pokrzywdzoną zasugerował faktyczny zakup towaru za pośrednictwem portalu (...) dotyczący sprzedaży telefonu I. A. (...), a następnie wprowadził w błąd kupującą co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy sprzedaży, w wyniku czego wyłudził kwotę 1680 zł, na szkodę E. C., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

W realiach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości Sądu, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, zwłaszcza w świetle zeznań E. C. (k. 24-25), potwierdzenia wykonania operacji (k. 2), wydruków z portalu aukcyjnego (k. 3-17, 29-45), informacji z instytucji finansowej (k. 52-67).

Wymierzając karę Sąd miał na względzie dyrektywy określone w art. 53 kk, uznając, że wymierzona kara spełni wobec niego cele wychowawcze i poprawcze, a nadto zrealizuje funkcję w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Łagodząco na wymiar sankcji orzeczonej wobec oskarżonego wpływał fakt, iż nie był on uprzednio karany sędownie za przestępstwa (k. 153). Okolicznościom tym nie można było jednak przyznawać w realiach niniejszej sprawy przesądzającego znaczenia. Oskarżony dział bowiem wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. M. W. co prawda kwestionował swoje sprawstwo, jednakże w swych wyjaśnieniach podał, że założył konto bankowe na swoje dane za co otrzymał kwotę w wysokości 100-200 zł (k. 195). W niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 37a kk i orzeczenia wobec podsądnego kary łagodniejszego rodzaju, aniżeli pozbawienie wolności. Przepis ten wprowadza generalną możliwość orzekania w miejsce grożącej za dane przestępstwo kary pozbawienia wolności bez żadnych innych alternatyw, tzw. kary zamiennej w postaci grzywny lub ograniczenia wolności. Jest to niemal nieograniczona kompetencja przyznana Sądom do wymierzania sprawcom przestępstw o średnim ciężarze gatunkowym jednej z kar wolnościowych, jeśli zdaniem sądu - kierującego się ogólnymi dyrektywami i wskazaniem dotyczącymi wymiaru kary określonymi w art. 53 kk oraz dyrektywami szczególnymi mającymi w danym przypadku zastosowanie (np. z art. 54 § 1 k.k., z art. 58 § 2 lub § 2a k.k.) - taka reakcja na czyn sprawcy będzie odpowiednia (V. Konarska-Wrzošek [w:] Kodeks karny. Komentarz, pod red. R. Stefański, wyd. 10, 2014, Legalis). W ocenie Sądu orzeczenie wobec podsądnego kary grzywny, bądź też ograniczenia wolności, byłoby zbyt łagodne. W szczególności zaś, takowe rozstrzygnięcie nie spełniłoby celów postępowania karnego.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec M. W. kary pozbawienia wolności na okres 2 lat tytułem próby. Zastosowanie w jego wypadku owej instytucji probacji jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa. Należy bowiem zwrócić uwagę, że nie był on dotychczas karany sędownie, zaś okoliczności popełnienia przypisanego mu w niniejszym wyroku występku nie wskazują, aby aktualnie koniecznym było wykonywanie najsurowszego rodzaju kary i izolowanie go w ten sposób od społeczeństwa. W ocenie Sądu, sam fakt skazania wraz z możliwością zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, obowiązkiem naprawienia wobec pokrzywdzonej szkody skłonią M. W. do przemyślenia swego postępowania oraz do powrotu na drogę poszanowania porządku prawnego, a tym samym spełnią względem niego cele wychowawcze i poprawcze, a ponadto zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości. Dodatkowo, aby zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną postawioną oskarżonemu, Sąd zastosował wobec niego dozór kuratora na podstawie art. 73 § 1 kk. Sąd omyłkowo w pkt II wyroku wskazał jako podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk. W aktualnie obowiązującym art. 70 kk nie ma § 1 pkt 1 kk. Stanowiło to błąd redakcyjny, popełniony w czasie sporządzania sentencji orzeczenia. Wskazana omyłka została sprostowana postanowieniem Sądu z dnia 3 grudnia 2018 roku (k. 226).

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz E. C. kwoty 1680,00 zł tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. W razie skazania Sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Na gruncie

niniejszej sprawy konieczne było orzeczenie zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody, która nie została naprawiona i dlatego Sąd orzekł o tym w punkcie IV wyroku.

W wyniku przeoczenia Sąd nie nałożył na oskarżonego dodatkowego obowiązku, co w myśl art. 72 § 1 kk było obligatoryjne.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art.17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 ze zm.) M. W. uzyskuje dochód w wysokości 1200 zł i ma na utrzymaniu małoletnią córkę. Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty i wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa, uznając, iż uiszczenie ich przez oskarżonego byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe z uwagi na jego możliwości finansowe i konieczność naprawienia szkody.